

DOMINGO VI DE PASCUA (C)

PRIMEIRA LECTURA Feit 15, 1-2. 22-29

Lectura do libro dos Feitos dos Apóstolos

Naqueles días, algúns que baixaron desde Xudea ensinaban ós irmáns: "se non vos circuncidades conforme á tradición de Moisés, non vos podedes salvar". Como se orixinou un desacordo e unha disputa non pequena de Paulo e Bernabé contra eles, acordaron que Paulo, Bernabé e algúns outros subisen a Xerusalén a trata-la cuestión cos apóstolos e os responsables.

Entón, os apóstolos e os responsables de acordo con toda a Igrexa, decidiron elixir algúns de entre eles e mandalos a Antioquía, xunto con Paulo e Bernabé; Xudas, chamado Barsabás, e Silas, homes que destacaban entre os irmáns. E por medio deles mandaron esta carta: "Os irmáns apóstolos e responsables saúdan ós irmáns de orixe pagá, que están en Antioquía, Siria e Cilicia. Somos sabedores de que algúns, saídos de aquí e a quen non demos mandato ningún, andan por aí desacougándovos coas súas palabras; decidimos escoller uns delegados e mandárvolos, xunto cos nosos benqueridos Bernabé e Saulo, que teñen dedicado a súa vida á causa de noso Señor Xesús Cristo; mandámosvos, logo, a Xudas e Silas, que vos dirán de palabra as mesmas cousas. Porque decidimos, o Espírito Santo e mais nós, non vos impoñer máis cargas cás precisas: absterse de carnes ofrecidas ós ídolos, do sangue, de animais afogados e da unión deshonestas; faredes ben en gardarvos destas cousas. Saúde".

SALMO RESPONSORIAL Sal 66, 2-3. 5. 6 e 8

R/. (4): **Lóente os pobos, oh Deus, lóente os pobos todos.**

Ou: **Aleluia.**

Deus teña piedade de nós e nos bendiga,
faga brilla-lo seu rostro sobre nós.
Que se coñeza na terra o teu camiño,
en tódolas nacións a túa salvación.

Alégrense e canten as nacións,
porque xúlga-los pobos rectamente
e na terra gobierna-las nacións.

Lóente os pobos, oh Deus,
lóente os pobos todos.
Que nos bendiga Deus e que o teman
os confins todos do mundo.

SEGUNDA LECTURA Ap 21, 10-14. 22-23

Lectura do libro da Apocalipse

O anxo levoume en espírito á cima dun monte moi grande e alto e amosoume a cidade santa, Xerusalén, que baixaba do ceo de onda Deus; tiña a gloria do mesmo Deus. O seu resplandor imitaba o dunha pedra preciosa, unha pedra cristalina de xaspe.

Tiña unha muralla grande e alta con doce portas de entrada; e enriba das portas doce anxos; e escritos nelas os seus nomes, que son os das doce tribos de Israel: tres portas polo Nacente, tres portas polo Norte, tres portas polo Mediodía e tres portas polo Poñente. A muralla da cidade tiña doce alicerces e sobre os alicerces, doce nomes, que son os dos doce Apóstolos do Año.

Nela non vin santuario ningún, porque o seu santuario é o Señor Deus, que todo o sostén, e mailo Año. A cidade non precisa sol nin lúa que a ilumine, que a ilumina a gloria de Deus; e o Año é a súa lámpada.

EVANXEO Xn 14, 23-29

Lectura do Santo Evanxeo segundo Xoán

Naquel tempo díxolles Xesús ós seus discípulos: - Se alguén me ama, gardará a miña palabra, e meu Pai amaráo, e viremos onda el, e faremos vida con el. O que non me ama, non garda as miñas palabras; e a palabra que escoitades de min, non é miña, é do Pai que me mandou.

Díxenvos estas cousas mentres estaba convosco; pero o Paráclito, o Espírito Santo que meu Pai mandará no meu nome, ese havos ensinar todo e traeravos á memoria canto eu vos dixen.

Déixovo-la paz, dóuvo-la miña paz: eu non vola dou como o mundo a dá. Non vos angustiades, nin teñades medo. Oístes que vos dixen "voume e logo volvo onda vós".

Se me amades, alegrariádesvos de que eu vaia onda o Pai, xa que o Pai é máis ca min. Díxenvolo agora, antes de que suceda, para que, cando suceda, creades.